

L'OBSERVATORI
CRES-IEA

FAMÍLIA I VALORS

Centre de Recerca Sociològica
Institut d'Estudis Andorrans

<u>5.- FAMÍLIA I VALORS</u>	3
<u>5.1.- QUINA IMPORTÀNCIA DÓNA ALS SEGÜENTS ASPECTES DE LA VIDA EN UNA ESCALA ENTRE 0 (CAP IMPORTÀNCIA) I 10 (MOLTA IMPORTÀNCIA)?</u>	3
<u>5.1.1.- Salut</u>	3
<u>5.1.2.- Família</u>	3
<u>5.1.3.- Treball</u>	4
<u>5.1.4.- Amics</u>	4
<u>5.1.5.- Benestar econòmic</u>	5
<u>5.1.6.- Oci</u>	5
<u>5.1.7.- Religió</u>	5
<u>5.2.- CREU QUE LES PERSONES QUE VOLEN TENIR FILLS HAURIEN DE CASAR-SE?</u>	6
<u>5.3.- CREU QUE ÉS NECESSARI TENIR UN FILL EN ALGUN MOMENT DE LA SEVA VIDA PER SENTIR-SE REALITZAT/DA O CREU QUE ÉS NO NECESSARI?</u>	6
<u>5.4.- CREU QUE UN SOL PROGENITOR POT CRIAR A UN FILL TAN BÉ COM EL PARE I LA MARE JUNTS?</u>	7
<u>5.5.- SI UNA DONA VOLGUÉS TENIR UN FILL COM A MARE SOLTERA, SENSE VOLER AL MATEIX TEMPS MANTENIR UNA RELACIÓ ESTABLE AMB UN HOME, HO APROVARIA O HO DESAPROVARIA?</u>	8
<u>5.6.- DELS SEGÜENTS ASPECTES, FINS A QUIN PUNT CREU QUE SÓN MOTIU SUFICIENT PER SEPARAR-SE O DIVORCIAR-SE?</u>	9
<u>5.6.1.- Manca de comunicació entre la parella</u>	10
<u>5.6.2.- Tenir gustos i interessos diferents</u>	10
<u>5.6.3.- No poder tenir fills</u>	10
<u>5.6.4.- Tenir relacions sexuals poc satisfactòries</u>	11
<u>5.6.5.- No estar conforme amb el repartiment dels rols de la parella</u>	11
<u>5.6.6.- Tenir problemes econòmics</u>	11
<u>5.6.7.- Infidelitat</u>	12
<u>5.6.8.- Disposar de poc temps per estar junts</u>	12
<u>5.6.9.- Tenir diferents creences religioses i diferents posicions polítiques</u>	12

5.- FAMÍLIA I VALORS

5.1.- Quina importància dóna als següents aspectes de la vida en una escala entre 0 (cap importància) i 10 (molta importància)?

	Mitjana	Desviació típica	N vàlid
Salut	9,6	1,07	N=785
Família	9,6	1,15	N=785
Treball	8,4	1,68	N=786
Amics	8,0	2,09	N=785
Benestar econòmic	7,8	1,87	N=783
Oci	7,4	1,95	N=784
Religió	5,5	3,10	N=780

Al demanar per la importància atribuïda a diferents aspectes de la vida, es pot observar que la salut i la família són els més valorats, ja que tenen una puntuació mitjana de 9,6 en una escala entre 0 (cap importància) i 10 (molta importància), seguits del treball i els amics (amb una puntuació mitjana de 8,4 i 8 respectivament). El benestar econòmic (mitjana de 7,8) i l'oci (7,4) obtenen puntuacions inferiors, i la religió és l'aspecte al que s'atribueix menor importància (5,5).

5.1.1.- Salut

En tots els casos s'atribueix una importància molt gran a la salut, però la mitjana de les dones (9,7) és una mica superior a la dels homes (9,4). Per edat, nacionalitat i estat civil, les diferències en la puntuació mitjana de cada grup no es poden considerar significatives amb les proves estadístiques realitzades, i només són significatives en funció del nivell d'estudis: 9,9 pels que no tenen estudis, 9,2 pels que han estudiat formació professional i entre 9,6 i 9,7 en la resta de grups.

5.1.2.- Família

La valoració mitjana de la família és de 9,6, i gairebé no varia segons el sexe, edat i nacionalitat; només es pot considerar una diferència significativa en els cas dels que no tenen estudis (mitjana de 8,4) respecte els altres nivells d'estudi (9,6), i segons l'estat civil on destaca una puntuació lleugerament inferior en el cas dels separats i divorciats (9) que en la resta de grups (entre 9,5 i 9,7).

5.1.3.- Treball

Al demanar per la importància que es dóna al treball (mitjana de 8,4) no s'observen diferències significatives en funció del sexe, però amb l'edat augmenta la puntuació mitjana al passar del grup de 18 a 24 anys (7,9) fins el grup de majors de 55 anys (8,8). Segons la nacionalitat, els francesos (7,8) i andorrans (8,2) tenen puntuacions inferiors a la resta de grups (8,5 els espanyols i portuguesos i 9,2 el grup d'altres nacionalitats). En funció del nivell d'estudis els que tenen estudis universitaris donen una puntuació inferior al treball (8), mentre que els que tenen estudis primaris (8,6) o sense estudis (9,1) són els que donen més importància al treball. Segons l'ocupació els treballadors qualificats i semiqualicats de la indústria i la construcció, els treballadors no qualificats i els jubilats i mestresses de casa són els grups que donen més importància al treball (puntuació mitjana al voltant de 8,7), mentre que els professionals i tècnics i el grup d'estudiants i altres situacions (no ocupats o inactius) són els que tenen una puntuació més baixa (7,9), i la resta de grups entre 8,2 i 8,4. Finalment, comparant els resultats en funció de l'estat civil, s'observa que els vidus són els que li donen més importància al treball (8,9), mentre que els solters són el que obtenen una mitjana més baixa (7,9); també, els que tenen fills també donen més importància al treball (mitjana de 8,5) que els que no tenen fills (8,1), segurament per la influència de la diferència d'edat entre aquests grups.

5.1.4.- Amics

La mitjana de la puntuació pel que fa a la importància atribuïda als amics (8) no varia entre homes i dones, però al comparar els diferents grups d'edat hi ha una lleugera disminució de la puntuació a l'augmentar l'edat, és a dir, que els més joves li donen més importància als amics (mitjana de 8,5 en el grup de 18 a 24 anys) que els més grans (mitjana de 7,8 entre els majors de 55 anys). En funció de la nacionalitat, destaca el grup d'altres nacionalitats amb la mitjana més alta (8,9), i els francesos (7,1) i portuguesos (7,4) són els grups que tenen la mitjana més baixa en aquest punt, mentre que andorrans i espanyols tenen una puntuació mitjana de 8,1. En relació al nivell d'estudis els que no tenen estudis donen una valoració més baixa als amics (7,6), mentre que els que tenen estudis universitaris donen la valoració més alta (8,4) que la resta de grups (mitjana de 8 aproximadament). Els solters tenen una mitjana més alta que la resta de grups d'estat civil, i els que no tenen fills també donen més importància als amics (mitjana de 8,5) que els que tenen fills (7,8), tot i que cal tenir en compte l'efecte de l'edat en aquestes variables.

5.1.5.- Benestar econòmic

Pel que fa a la valoració de la importància que s'atribueix al benestar econòmic, tot i que s'observen algunes diferències en les mitjanes en funció de les variables analitzades, no es poden considerar significatives.

5.1.6.- Oci

La valoració de la importància de l'oci no difereix significativament entre homes i dones, però sí que destaca una puntuació més alta en el grup dels més joves: la mitjana dels que tenen entre 18 i 24 anys és de 7,8, mentre que en la resta de grups oscil·la entre 7,2 i 7,4. Segons la nacionalitat, el grup que li donen una puntuació mitjana més alta a l'oci és el d'altres nacionalitats (7,7), mentre que els portuguesos són els que li donen la puntuació més baixa (6,8). En funció dels estudis, tendeix a augmentar la puntuació entre els que tenen nivells més alts (la mitjana dels que no tenen estudis és de 6,8 i la dels que tenen estudis universitaris és de 7,6), i també és superior la mitjana que li donen els que no tenen fills (7,7) que la mitjana dels que tenen fills (7,2).

Si ens n'adonem, la conjunció d'aquestes dades porta a pensar que l'oci és més valorat per aquells que tenen temps per a poder-lo gaudir (joves, alta qualificació, no tinença de fills...), en comparació als col·lectius que disposen de menys temps (així, és significatiu que els portuguesos, que treballen en feines poc qualificades i per tant amb horaris extensos, el valorin tan poc; el mateix passa amb les postures dels qui tenen fills, o tenen un baix nivell d'instrucció –equivalent a tenir poca qualificació i treballs de l'estil dels descrits en el cas dels portuguesos–, o són d'edats intermèdies).

5.1.7.- Religió

La importància atribuïda a la religió obté la mitjana més baixa (5,5), tot i que en el cas de les dones és superior (6,1) que entre els homes (4,9). També augmenta la importància al passar als grups de més edat (la mitjana del grup de 18 a 24 anys que és de 4,7, mentre que la mitjana dels majors de 55 anys que és de 6,8). Segons la nacionalitat de les persones enquestades, també s'observen diferències significatives: els portuguesos i el grup d'altres nacionalitats són els que atribueixen una puntuació més alta a la religió (7), mentre que els andorrans (4,6) i francesos (5) tenen mitjanes inferiors al conjunt de la població. En funció del nivell d'estudis, va disminuint la mitjana al passar als grups amb nivells més alts (la mitjana dels que no tenen estudis és de 7,1, la dels que tenen estudis primaris 6,6, la dels que han cursat batxillerat i formació professional 5,1 i 4,8 respectivament i la dels que tenen estudis universitaris 4,3). També els vidus (7,8) i casats (5,9) i els que tenen fills (5,8) tenen una mitjana més alta que els solters i separats

o divorciats (4,3) i els que no tenen fills (4,7), per l'efecte de la diferència d'edat en cada cas.

5.2.- Creu que les persones que volen tenir fills haurien de casar-se?

	Freqüència	Percentatge
Sí, per tenir fills haurien de casar-se	146	18,6
No, no crec necessari que per tenir fills s'hagin de casar	636	80,9
Ns/nc	4	,6
Total	786	100,0

La majoria de la població (el 81%) no considera necessari que les persones que volen tenir fills s'hagin de casar, mentre que gairebé el 19% que creu que sí haurien de casar-se.

En funció de l'edat, són els majors de 55 anys el grup que creu en major proporció que les persones que volen tenir fills s'haurien de casar (el 38%), mentre que en la resta de grups ho pensen en menor proporció (entre el 10 i el 19%). En funció de la nacionalitat els que pensen amb un percentatge més alt que cal casar-se per tenir fills són els espanyols (21%), francesos (24%) i el grup d'altres nacionalitats (35%), i amb un percentatge inferior els andorrans (14%) i portuguesos (16%). Segons el nivell d'estudi destaca que els que no tenen estudis (44%) i els que tenen estudis primaris (25%) són els que opinen en major proporció que per tenir fills cal casar-se (pel 18% dels que han cursat batxillerat, el 9% dels que han estudiat formació professional i el 12% dels que tenen estudis universitaris). També entre els vidus i els que tenen més de 2 fills s'observa un percentatge superior dels que creuen que les persones que volen tenir fills s'haurien de casar, tot i que en aquest cas cal considerar la influència de l'edat, ja que els majors de 55 anys tenen percentatges superiors d'aquesta resposta en tots els casos que els grups de menys edat.

5.3.- Creu que és necessari tenir un fill en algun moment de la seva vida per sentir-se realitzat/da o creu que és no necessari?

	Freqüència	Percentatge
Sí	450	57,3
No	306	38,9
Ns/nc	30	3,9
Total	786	100,0

El 57% de les persones enquestades creuen que per sentir-se realitzades és necessari tenir fills, pel 39% que creu que no és necessari (el 4% restant no s'ha definit).

Entre els més joves hi ha un percentatge superior dels que pensen que no és necessari tenir fills per sentir-se realitzat (el 50%, pel 48% que pensa que sí és necessari), però en els altres grups d'edat el percentatge dels que pensen que és necessari tenir fills per sentir-se realitzat supera els que pensen que no és necessari (el 57% dels que tenen entre 25 i 39 anys, el 53% dels que tenen entre 40 i 54 anys i el 68% dels majors de 55 anys); ara bé, en el cas de les persones sense fills, el percentatge dels que pensen que no és necessari tenir fills per sentir-se realitzat dels grups de més de 40 anys, supera el percentatge dels que pensen que és necessari. Segons el nivell d'estudis, el grup sense estudis (69%), els que tenen estudis secundaris (63%) i primaris (el 60%) pensen en major proporció que és necessari tenir fills per sentir-se realitzat que els que tenen estudis de formació professional (51%) i estudis universitaris (48%). En funció de l'estat civil, els casats (63%) i vidus (71%) pensen en major proporció que és necessari tenir fills per sentir-se realitzat que els solters (el 47%), les parelles de fet (45%) i els separats (51%); també tenen un percentatge més alt els que tenen fills (entre el 60% i el 70% creuen que és necessari tenir fills per sentir-se realitzat), mentre que els que no tenen fills pensen en major proporció que no és necessari (el 51% pel 45% que creu que sí és necessari), tot i que cal tenir en compte que l'estat civil i el fet de tenir fills estan molt correlacionats entre si i amb l'edat (aproximadament el 95% dels solters i dels que tenen entre 18 i 24 anys no tenen fills, i el 82% dels joves estan solters).

5.4.- Creu que un sol progenitor pot criar a un fill tan bé com el pare i la mare junts?

	Freqüència	Percentatge
Sí, sempre que sigui la mare	32	4,0
Sí, tant si és el pare com si és la mare	358	45,6
No , per criar un fill calen el pare i la mare junts	382	48,5
Ns/nc	15	1,9
Total	786	100,0

Al demanar sobre la possibilitat de criar un fill per part d'un sol dels progenitors, els resultats estan força dividits entre els que pensen que és necessària la presència del pare i la mare (el 48%) i els que pensen que qualsevol dels dos pot criar tot sol un fill (el 46%, a més del 4% que creu que només si és la mare); cal destacar que, tot i que hi havia una opció de resposta pel cas que sigui el pare sol el progenitor per criar un fill, no hi ha hagut cap cas que l'hagi triat. De fet, sobta trobar un percentatge tan baix (4%) de responents que atribueixen a la mare trets d'avantatge en la cria dels fills. Ans al

contrari, els que advoquen per la possibilitat d'un sol pare/mare, no estableixen cap tret diferencial en si és el membre masculí o femení de la parella, trencant d'aquesta manera amb el tòpic –relativament estès– de que la mare cria millor els fills que el pare.

Segons l'edat, i sense comptar els que no han respost, els grups més joves (de 18 a 24 anys i de 25 a 39 anys) pensen en major proporció que un sol progenitor pot criar a un fill tan bé com la parella junta (el 56 i el 58% respectivament), mentre que els que tenen entre 40 i 54 anys el (el 52%) i els majors de 55 anys (el 61%) pensen majoritàriament que calen el pare i la mare junts. En funció de l'estat civil, els casats (54%) i els vidus (62%) pensen en major proporció que cal la parella per criar els fills, mentre que els solters (60%), parelles de fet (54%) i separats o divorciats (59%) pensen majoritàriament que un sol progenitor pot criar bé a un fill. Per la seva banda, els que no tenen fills tenen un percentatge superior (gairebé el 58%) entre els que pensen que un sol progenitor pot criar a un fill tot sol, mentre que els que tenen fills opinen majoritàriament (el 52%) que calen el pare i la mare junts, tot i que cal assenyalar que en aquestes diferències també intervé el factor edat, ja que els més joves són en major proporció solters i sense fills.

5.5.- Si una dona volgués tenir un fill com a mare soltera, sense voler al mateix temps mantenir una relació estable amb un home, ho aprovaria o ho desaprovaria?

	Freqüència	Percentatge
Ho aprovaria	625	79,5
Ho desaprovaria	127	16,2
M'és indiferent	27	3,4
Ns/nc	7	,9
Total	786	100,0

La majoria de les persones enquestades (gairebé el 80%) aprovarien el fet que una dona volgués tenir un fill com a mare soltera (sense mantenir una relació estable amb un home), pel 16% que ho desaprovaria i un 4% que es mostra indiferent o no ha respost.

Les persones que tenen entre 25 i 39 anys (el 87%) i entre 40 i 55 anys (el 83%), aprovarien en major proporció que una dona decidís tenir un fill com a mare soltera, que els que tenen entre 18 i 25 anys (el 77%) o els majors de 55 anys (el 69%). En funció de la nacionalitat, els francesos i el grup d'altres nacionalitats són els que aprovarien aquest fet en menor proporció (el 66% i el 63% respectivament), mentre que els andorrans, espanyols i portuguesos es mostren favorables amb un percentatge superior (entre el 80 i el 83%). Segons l'estat civil i el fet de tenir fills, s'observen diferències, tot i que les

proves estadístiques indiquen que no són significatives (ho aprovarien en major proporció els que no tenen fills i els solters, parelles de fet i separats o divorciats, que els que tenen fills i els casats o vidus) i , com ja s'ha indicat en anteriors preguntes, cal tenir en compte la relació d'aquestes variables amb l'edat.

5.6.- Dels següents aspectes, fins a quin punt creu que són motiu suficient per separar-se o divorciar-se?

	Determinant	Important	Poc important	Irrellevant	Ns/nc
Infidelitat	61,6%	28,8%	4,2%	3,6%	1,8%
Manca de comunicació entre la parella	44,1%	41,8%	7,1%	5,9%	1,1%
Disposar de poc temps per estar junts	20,2%	47,2%	20,4%	10,1%	2,1%
Tenir relacions sexuals poc satisfactòries	16,5%	54,3%	15,7%	10,6%	2,9%
Tenir problemes econòmics	16,0%	41,9%	23,6%	17,3%	1,2%
No estar conforme amb el repartiment dels rols de la parella	8,7%	47,5%	26,5%	14,4%	2,9%
No poder tenir fills	7,9%	24,9%	37,0%	28,0%	2,2%
Tenir gustos i interessos diferents	4,6%	26,5%	44,8%	22,1%	2,0%
Tenir diferents creences religioses i diferents posicions polítiques	3,7%	13,2%	36,5%	44,0%	2,7%

Dels diferents aspectes proposats, la majoria de les persones enquestades consideren com a motiu important perquè una parella se separi o es divorcii (sumant els que ho consideren determinant o important) en primer lloc la infidelitat (el 90%), seguit de la manca de comunicació entre la parella (el 86%), el fet de tenir relacions sexuals poc satisfactòries (el 71%) i disposar de poc temps per estar junts (el 67%); els següents aspectes que es consideren determinants o importants per separar-se són els problemes econòmics (58%) i no estar conforme amb el repartiment dels rols de la parella (56%). Per contra, es consideren majoritàriament poc importants o irrellevants el fet de tenir diferents creences religioses i diferents posicions polítiques (el 80%), tenir gustos i interessos diferents (el 67%) o el fet de no poder tenir fills (el 65%).

Per analitzar les respostes en funció de les diferents variables sociodemogràfiques, s'han agrupat per una banda els que consideren determinant i important per separar-se cada un dels motius i per una altra banda els que creuen que és poc important o irrellevant (no s'han inclòs els casos que no han respost).

	Determinant o important	Poc important o irrellevant
Infidelitat	92,1%	7,9%
Manca de comunicació entre la parella	86,9%	13,1%
Tenir relacions sexuals poc satisfactòries	72,9%	27,1%
Disposar de poc temps per estar junts	68,8%	31,2%
Tenir problemes econòmics	58,6%	41,4%
No estar conforme amb el repartiment dels rols de la parella	57,8%	42,2%
No poder tenir fills	33,6%	66,4%
Tenir gustos i interessos diferents	31,7%	68,3%
Tenir diferents creences religioses i diferents posicions polítiques	17,3%	82,7%

5.6.1.- Manca de comunicació entre la parella

En relació a la manca de comunicació entre la parella com a motiu suficient per separar-se, i en funció del nivell d'estudis de les persones enquestades, s'observa que els que han cursat batxillerat (90%) i formació professional (92%) són els que ho consideren important amb un percentatge més alt, mentre que ho pensen en menor proporció els que tenen estudis primaris (84%) o sense estudis (72%). Segons l'estat civil no s'observa una relació significativa, tot i que ho consideren important en major proporció les parelles de fet (90%) i els separat o divorciats (96%) que els solters (87%), casats (86%) i vidus (78%).

5.6.2.- Tenir gustos i interessos diferents

En aquest cas s'observa un percentatge superior de dones (el 36%) que d'homes (el 28%) que consideren la divergència de gustos i interessos com a motiu per separar-se; en la resta de variables les diferències observades no són estadísticament significatives, tot i que augmenta el percentatge dels que ho consideren important al passar als grups de més edat (del 26% dels que tenen entre 18 i 24 anys al 36% dels majors de 55 anys), i disminueix al passar dels que no tenen estudis (35%) als que tenen estudis universitaris (24%); també ho consideren important amb major proporció les parelles de fet (40%), separats o divorciats (40%) i els vidus (40%).

5.6.3.- No poder tenir fills

El fet de no poder tenir fills és considerat un motiu important per separar-se pels enquestats de nacionalitat portuguesa (el 55%) i pels francesos (36%), mentre que en la resta de casos ho consideren determinant o important entre el 29 i el 30%. També

s'observa que ho consideren important amb un percentatge inferior les persones amb estudis universitaris (el 24%), mentre que en la resta ho consideren important amb major proporció (entre el 34 i el 39%); tot i que no és significatiu estadísticament, s'observa que els que tenen fills ho consideren important en major proporció (35%) que els que no tenen fills (29%).

5.6.4.- Tenir relacions sexuals poc satisfactòries

Tot i que s'observen diferències en funció de l'edat, no són significatives segons les proves estadístiques (el 75% dels que tenen entre 25 i 39 anys i dels que tenen entre 40 i 54 anys consideren important com a motiu de separació el fet de tenir relacions sexuals poc satisfactòries, pel 64% dels que tenen entre 18 i 24 anys i el 71% dels majors de 55 anys), com tampoc són significatives segons l'estat civil (ho consideren important el 75% dels casats i el 82% dels separats i divorciat, pel 68% dels solters, el 69% de les parelles de fet i el 65% dels vidus). Només en funció de si tenen fills la relació és estadísticament significativa, destacant que els que tenen fills (el 76%) consideren les relacions sexuals poc satisfactòries com un motiu important per separar-se en major proporció que els que no tenen fills (el 66%).

5.6.5.- No estar conforme amb el repartiment dels rols de la parella

En funció de l'edat (tot i que la relació no és significativa estadísticament), els més joves creuen amb un percentatge superior que els de més edat que el fet de no estar conforme amb el repartiment de rols de la parella és un motiu suficient per separar-se. Els que han cursat estudis universitaris i batxillerat (el 69% i el 62%) també ho consideren determinant o important en major proporció que els que no tenen estudis (44%), els que tenen estudis primaris (51%) i formació professional (55%). També ho consideren important en major proporció els solters (68%), separats (el 64%) i parella de fet (61%) que els casats (53%) i vidus (57%), i els que no tenen fills (el 65%) que els que tenen fills (55%).

5.6.6.- Tenir problemes econòmics

Els problemes econòmics és considerat com un motiu important per separar-se en major proporció pels grups de més edat (el 63% dels que tenen entre 40 i 54 anys, i el 67% dels majors de 55 anys) que pels més joves (el 52% dels que tenen entre 18 i 24 anys i el 51% dels que tenen entre 25 i 39 anys). Segons la nacionalitat de la persona enquestada destaca que els portuguesos (70%) i francesos (73%) ho consideren important amb un percentatge més alt que els andorrans (el 54%), espanyols (el 57%) i el grup d'altres nacionalitats (el 57%). En funció del nivell d'estudis els que ho consideren important en major proporció són els que tenen estudis primaris (65%),

batxillerat (63%) i formació professional (61%), i en menor proporció els que tenen estudis universitaris (el 42%). També els casats (el 63%) i separats o divorciats (el 65%) i els que tenen fills (el 63%) creuen que el fet de tenir problemes econòmics és un motiu important per separar-se en major proporció que els que no tenen fills (49%), els solters (47%), parelles de fet (53%) i els vidus (58%).

5.6.7.- Infidelitat

En relació a la infidelitat, els més joves ho consideren en major proporció un motiu important per separar-se, de manera que disminueix al passar als grups de més edat (del 99% dels que tenen entre 18 i 24 anys, el 93% dels que tenen entre 25 i 39 anys i el 91% dels que tenen entre 40 i 54 anys, fins el 88% dels majors de 55 anys). Segons l'estat civil la relació no és significativa estadísticament, però són els solters els que ho consideren important amb major proporció (97%) que les parelles de fet, casats, separats i vidus (entre el 90 i el 92%). També els que no tenen fills (96%) ho consideren important en major proporció que els que tenen fills (91%).

5.6.8.- Disposar de poc temps per estar junts

Segons l'edat, els menors de 55 anys consideren amb un percentatge més alt important com a motiu de divorci el fet de disposar de poc temps per estar junts (entre el 68 i el 73%) que els majors de 55 anys (el 58%), i en funció del nivell d'estudis els que diuen que és important en menor proporció són els que tenen estudis primaris (el 63%) o sense estudis (el 58%), mentre que els que tenen percentatges superiors són els que han cursat estudis de batxillerat (72%), formació professional (69%) i universitaris (78%). Segons l'estat civil, tot i que no és estadísticament significatiu, les parelles de fet són les que ho consideren important amb major proporció (81%), que els solters (69%), casats (67%), separats (69%) i vidus (66%).

5.6.9.- Tenir diferents creences religioses i diferents posicions polítiques

Entre els que creuen que el fet de tenir diferents creences religioses i diferents posicions polítiques és un motiu important de divorci, hi ha més proporció de dones que ho consideren important (el 20%) que d'homes (el 15%), i aquesta resposta augmenta al passar dels grups més joves (el 14% dels que tenen entre 18 i 24 anys) als de més edat (el 20% dels majors de 55 anys), tot i que no és significatiu estadísticament; segons l'estat civil els que ho consideren important en menor proporció són els solters (14%) i parelles de fet (13%), seguits dels casats (18%) i separats o divorciats (18%) i els vidus (31%). Sí que s'observa una relació significativa en relació al nivell educatiu, ja que els que ho consideren important en major proporció són els que no tenen estudis (el 40%),

Tercer trimestre del 2003

mentre que en la resta de casos ho creuen important en percentatges inferiors (entre el 15 i el 17%).